

[Dahlgaard.]

sociale tilskud netop sker i mellemindkomstgruppen.

Jeg tror, man fra alle sider vil være enig i, at det er uholdbart, at en voksende del af befolkningen efterhånden kan miste interessen for, om deres erhvervsmæssige eller arbejdsmæssige indsats er lidt større eller lidt mindre. Der er imidlertid en stigende tilbøjelighed til, at man tager virkningerne på skatter og tilskud i betragtning, når man beslutter sig til, hvor stor en arbejdsindsats man vil påtage sig, og hvor stor en indtægt man vil tjene. Der er også en stigende tendens til at overveje, om det betaler sig at formalisere ægteskaber, når hensyn tages til, at der til ægteskabet er knyttet virkninger både skattemæssigt og tilskudsmæssigt.

Økonomisk bliver resultatet af denne udvikling en mindre produktion og større offentlige udgifter end ellers, altså en dobbelt belastning af samfundsøkonomien. Alvorligere er det imidlertid, at fordelingspolitikken, der bygger på medmenneskelige hensyn og samfundsmæssig solidaritet, i længden kommer i miskredit.

Forslagsstillerne har overvejet, om det ville være hensigtsmæssigt at foreslå iværksat et arbejde, der tager direkte sigte på at løse alle de omtalte problemer, hvilket vil sige, at der skal udarbejdes forslag til harmonisering af alle skattelove og sociale love — og af de deri indeholdte skatteskalaer og tilskudsregler — med sigte på at afbøde de nævnte mangler. Man er imidlertid kommet til det resultat, at det ikke er muligt at foretage en sådan engangsoperation. Dertil er det materiale, der skal behandles, for omfattende og de fordelingspolitiske hensyn, der skal indgå i overvejelserne, for mangeartede. Hertil kommer, at de løsninger, det kunne være mest nærliggende at pege på, nemlig en langsommere aftrapning af sociale tilskud og en afsvækket skatteprogression for mellemindkomsterne, vil være overordentlig kostbare for statskassen og derved modvirke de aktuelle bestræbelser for at få den offentlige udgiftspolitik bragt under kontrol.

Under hensyn hertil har forslagsstillerne ment, at det på nuværende tidspunkt vil være mest realistisk at begrænse opgaven til at få iværksat et arbejde, der tager sigte på at tilvejebringe overblik over og vurderingsgrundlag med hensyn til fordelingspolitik-

ken, således at der sker en udformning af principper og arbejdsmetoder, der vil kunne nyttiggøres i administrationens og folketingets fremtidige arbejde med de enkelte lovgivningsområder. Opgaverne for det sagkyndige udvalg, der foreslås nedsat, vil således først og fremmest være af analyserende og systematiserende karakter. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget. Det skal imidlertid understreges, at der ikke blot er behov for at få foretaget en engangsbelysning af problemerne, men tillige for at få tilvejebragt et varigt administrativt grundlag for samordning af arbejdet med de forskellige sider af fordelingspolitikken.

Med disse bemærkninger skal jeg henstille forslaget til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Frandsen*): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

I sidste folketingsssamling fremsatte socialistisk folkeparti et forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Forslaget blev fremsat den 19. april 1972 og nåede kun en første behandling den 5. maj uden efterfølgende udvalgsarbejde.

På denne baggrund finder socialistisk folkeparti det af betydning, at vi igen i år fremsætter et forslag om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen, da det fortsat er et meget påtrængende lovgivningsarbejde, der venter på dette område.

Forslaget er på de fleste områder identisk med det forslag, som vi fremsatte sidste år, men der er på en del punkter tale om mindre ændringer, som bl. a. skyldes den debat, der er foregået vedrørende disse forhold i det sidste halve års tid. Endvidere er der tale om enkelte nye punkter, som vi også mener vil være nødvendige for, at der virkelig kan blive tale om en lov til beskyttelse af de beskæftigede.

Socialistisk folkeparti er opmærksom på, at regeringen har foreslået ændringer i arbejderbeskyttelseslovgivningen, og hilser en række af disse forslag med glæde, men vi finder, at der selv med disse forslag fortsat er langt igen, inden vi har en virkelig beskyttelse af de beskæftigede.

I en tid, hvor man diskuterer økonomisk